

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 19.11.2013
SWD(2013) 460 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

**σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας
μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 για τη θέσπιση
διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής**

{COM(2013) 794 final}
{SWD(2013) 459 final}

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Οι στόχοι του κανονισμού για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (εφεξής «ΕΔΜΔ» ή «ο κανονισμός») είναι να βελτιωθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ενώ ο δεύτερος στόχος επιτεύχθηκε με την κατάργηση της κήρυξης εκτελεστότητας (*exequatur*), δεν έχει βελτιωθεί ικανοποιητικά η πρόσβαση στη δικαιοσύνη για διαφορές χαμηλής αξίας. Δεν αξιοποιούνται πλήρως τα οφέλη της ευρωπαϊκής απλουστευμένης διαδικασίας και η πρόσβαση στη δικαιοσύνη δεν βελτιώθηκε επαρκώς για ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως τις ΜΜΕ.

Πρόβλημα 1: περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού

Το όριο των 2.000 ευρώ είναι υπερβολικά χαμηλό

Το όριο των 2.000 ευρώ περιορίζει σημαντικά τη διαθεσιμότητα της διαδικασίας για τις ΜΜΕ, η μέση αξία των διασυνοριακών διαφορών των οποίων με άλλες επιχειρήσεις ανέρχεται σε 39.700 ευρώ. Η αξία του αντικειμένου των διαφορών του 30% περίπου των επιχειρήσεων κυμαίνεται μεταξύ 2.001 και 10.000 ευρώ. Οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να στραφούν στις εθνικές διαδικασίες μικροδιαφορών ή, όταν δεν υπάρχει εθνική διαδικασία για διασυνοριακές υποθέσεις, σε τακτικές αστικές διαδικασίες. Στα κράτη μέλη ιδίως που δεν προβλέπουν διαδικαστικές απλουστεύσεις για μικροδιαφορές, το γεγονός αυτό οδηγεί σε **δυσανάλογα μεγάλα δικαστικά έξοδα και χρονοβόρες διαδικασίες**, που με τη σειρά τους αποτρέπουν τους ενάγοντες να επιδιώξουν την ικανοποίηση των αξιώσεών τους.

Αυτό προκαλεί οικονομική ζημία και έλλειψη εμπιστοσύνης για την ανάπτυξη διασυνοριακών συναλλαγών.

Ο στενός ορισμός του όρου «διασυνοριακός»

Ο κανονισμός εφαρμόζεται επί του παρόντος μόνο σε διαφορές στις οποίες ένας τουλάχιστον από τους διαδίκους έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου. Το όριο αυτό περιορίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, με αποτέλεσμα να μην είναι η διαδικασία διαθέσιμη σε άλλες διασυνοριακές υποθέσεις, όπου οι πολίτες θα μπορούσαν να εξοικονομήσουν κόστος και χρόνο. Ειδικότερα,

όταν ο ενάγων μπορεί να επιλέξει, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, μεταξύ της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους κατοικίας τόσο του ιδίου όσο και του εναγομένου και της ειδικής δικαιοδοσίας βάσει του τμήματος 2 του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι», η επιλογή από τον ενάγοντα της δικαιοδοσίας του κράτους μέλους της κοινής κατοικίας δεν θα πρέπει να στερεί από αυτόν τη δυνατότητα να κάνει χρήση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, η οποία διαφορετικά θα ήταν διαθέσιμη.

Επιπλέον, ο ισχύων περιορισμός αποκλείει τις αιτήσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον δικαστηρίων κρατών μελών της ΕΕ από υπηκόους ή κατά υπηκόων τρίτων χωρών, παραδείγματος χάρη όταν ο καταναλωτής είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ και η επιχείρηση βρίσκεται σε τρίτη χώρα.

Πρόβλημα 2: Ατέλειες της ΕΔΜΔ λόγω του υψηλού κόστους και της διάρκειας της τρέχουσας διαδικασίας σε υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα αξίας κατώτερης των 2.000 ευρώ. Αναποτελεσματικότητα λόγω της παρεχόμενης προτεραιότητας στην ταχυδρομική επίδοση εγγράφων έναντι της ηλεκτρονικής επίδοσης: η ΕΔΜΔ είναι καταρχήν γραπτή διαδικασία. Όταν απαιτείται επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου, ο κανονισμός ορίζει ως κύρια μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση με αποδεικτικό παραλαβής. Άλλοι τρόποι επίδοσης ή κοινοποίησης μπορούν να εφαρμοστούν μόνο εάν δεν είναι δυνατή η επίδοση μέσω ταχυδρομείου.

Αν και οι ταχυδρομικές υπηρεσίες είναι ήδη φθηνότερες από άλλους τρόπους επίδοσης ή κοινοποίησης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας στα κράτη μέλη, παρόλα αυτά συνεπάγονται κόστος και καθυστερήσεις που θα μπορούσαν να αποφευχθούν με τη χρήση της ηλεκτρονικής κοινοποίησης εγγράφων.

Ανάγκη μετακίνησης λόγω του χαμηλού βαθμού χρήσης των μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως για τις ακροάσεις και τη διεξαγωγή αποδείξεων: αν και η ΕΔΜΔ είναι γραπτή διαδικασία, το δικαστήριο μπορεί να διεξαγάγει προφορική ακρόαση, εάν το κρίνει αναγκαίο. Εάν το δικαστήριο δεν κάνει χρήση τεχνολογιών ΤΠΕ, τα πρόσωπα που κλητεύονται οφείλουν να μεταβούν στο δικαστήριο που ενδεχομένως βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος.

Αυτό μπορεί να συνεπάγεται σημαντικές πρόσθετες δαπάνες και καθυστερήσεις σε βάρος των διαδίκων. Η χρήση των τεχνολογιών ΤΠΕ μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική λύση για τις μεγάλες αποστάσεις και την έλλειψη γεωγραφικής πρόσβασης στα δικαστήρια.

Δυσανάλογα υψηλά δικαστικά τέλη σε σχέση με την αξία του αντικειμένου των διαφορών: τα περισσότερα κράτη μέλη εισπράττουν εκ των προτέρων τα δικαστικά τέλη από τους διαδίκους. Δικαστικά τέλη που υπερβαίνουν το 10% του ύψους της αξίωσης θεωρούνται δυσανάλογα και είναι ενδεχομένως ένας από τους λόγους που ωθούν τους πολίτες να μην ασκούν ένδικη προσφυγή. Σε ορισμένα κράτη μέλη, τα δικαστικά τέλη είναι δυσανάλογα υψηλά σε σχέση με το ποσό της αξίωσης, ιδίως για διαφορές χαμηλότερης αξίας, και όσο χαμηλότερη είναι η αξία του αντικειμένου της διαφοράς, τόσο πιο δυσανάλογα είναι τα δικαστικά τέλη.

Πρακτικά εμπόδια όσον αφορά την καταβολή των δικαστικών τελών: τα κράτη μέλη εφαρμόζουν διαφορετικούς τρόπους πληρωμής, από την πληρωμή που απαιτεί τη φυσική παρουσία στους χώρους του δικαστηρίου μέχρι το τραπεζικό έμβασμα. Όταν απαιτείται, ιδίως, η πληρωμή σε μετρητά, χαρτόσημα, επιταγές ή από δικηγόρους, οι διάδικοι οφείλουν

να δαπανήσουν μεταφορικά έξοδα ή να προσλάβουν δικηγόρο στο κράτος του αρμόδιου δικαστηρίου, γεγονός που καθιστά οικονομικά ασύμφορη τη διεκδίκηση της αξίωσής τους.

Περιττές δαπάνες μετάφρασης: ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση απόφασης οφείλει να προσκομίσει πρωτότυπο της απόφασης και το έντυπο Δ (βεβαίωση που αφορά απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο της ΕΔΜΔ). Η υποχρέωση μετάφρασης του εντύπου Δ επιβαρύνει με περιττές δαπάνες, εφόσον είναι αναγκαίο να μεταφραστεί μόνο το τμήμα 4.3 του εντύπου (το ουσιώδες μέρος της απόφασης), διότι τα άλλα πεδία περιέχουν μόνο ονόματα και αριθμούς. **Έλλειψη διαφάνειας των πληροφοριών σχετικά με το κόστος των δικαστικών διαδικασιών και τους τρόπους πληρωμής των δικαστικών τελών σε υποθέσεις ΕΔΜΔ:** ο κανονισμός απαιτεί ήδη από τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες για διάφορα πρακτικά θέματα. Ωστόσο, δεν υπάρχουν επί του παρόντος διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τα δικαστικά έξοδα και τους αποδεκτούς τρόπους πληρωμής τους στο πλαίσιο της ΕΔΜΔ.

Έλλειψη διαφανούς ενημέρωσης σχετικά με τη διαθεσιμότητα πρακτικής βοήθειας στους πολίτες: παρά το γεγονός ότι τα κράτη μέλη είναι επί του παρόντος υποχρεωμένα να εξασφαλίζουν την παροχή βοήθειας στους πολίτες για τη συμπλήρωση των εντύπων, στην πράξη υπάρχει ελάχιστη διαφάνεια όσον αφορά τους φορείς ή οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την παροχή αυτής της βοήθειας.

Πρόβλημα 3: περιορισμένη γνώση της ύπαρξης και της λειτουργίας της διαδικασίας

Για την επιτυχή εφαρμογή της ΕΔΜΔ, είναι απαραίτητο οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες — οι πολίτες, τα δικαστήρια και άλλοι οργανισμοί που παρέχουν στήριξη και συμβουλές — να γνωρίζουν την ύπαρξη και τη λειτουργία της. Από τα διαθέσιμα στοιχεία συνάγεται, ωστόσο, ότι ούτε οι πολίτες ούτε τα δικαστήρια έχουν ακόμη επαρκή ενημέρωση σχετικά με την ύπαρξη και τις διαδικασίες της ΕΔΜΔ.

Η Επιτροπή προσπάθησε να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα με ένα φάσμα δράσεων για την αύξηση της ευαισθητοποίησης και την ανάπτυξη προγραμμάτων κατάρτισης.

Είναι πιθανό ότι τα μέτρα αυτά θα αποδώσουν θετικά αποτελέσματα και ότι θα αυξηθεί ο αριθμός των αιτήσεων στο πλαίσιο της ΕΔΜΔ.

2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Το εξεταζόμενο ζήτημα έχει διεθνικό χαρακτήρα και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά με τη μεμονωμένη δράση κάθε κράτους μέλους χωριστά. Οι εθνικές απλουστευμένες διαδικασίες, όταν υφίστανται, παρουσιάζουν ακραίες διαφορές και ως προς το όριο και ως προς την απλούστευση των διαδικασιών που επιτυγχάνεται. Ελλείπει ενιαίων διαδικαστικών κανόνων σε επίπεδο ΕΕ, η πρόσθετη εγγενής περιπλοκότητα και το κόστος άσκησης διασυνοριακής ένδικης προσφυγής θα αύξαναν το δυσανάλογο κόστος και τον χρόνο εκδίκασης των διαφορών σε σύγκριση με τις εγχώριες διαφορές. Οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς, εξαιτίας των ανισορροπιών ως προς τη λειτουργία των δικονομικών μέσων που έχουν στη διάθεσή τους οι ενάγοντες / δανειστές στα διάφορα κράτη μέλη, καθιστούν αναγκαία τη λήψη μέτρων από την ΕΕ που θα εγγυώνται την ίση μεταχείριση των δανειστών και των οφειλετών σε όλη την Ένωση.

Η δράση σε επίπεδο ΕΕ θα αποφέρει σαφή οφέλη από άποψη αποτελεσματικότητας, εφόσον ο τροποποιημένος κανονισμός θα δημιουργήσει ενιαία διαδικαστικά μέσα για όλες τις διασυνοριακές αξιώσεις στην ΕΕ, ανεξάρτητα από τον τόπο του επιληφθέντος δικαστηρίου.

3. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ

Οι κύριοι στόχοι της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η εξασφάλιση καλύτερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη για ένα ευρύτερο φάσμα διασυνοριακών διαφορών μικρής αξίας και ο περιορισμός των υφιστάμενων αρνητικών οικονομικών συνεπειών για τις ΜΜΕ και τους καταναλωτές λόγω των υψηλών εξόδων των δικαστικών διαδικασιών.

4. ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Εξετάστηκαν τέσσερις επιλογές πολιτικής: Η επιλογές πολιτικής 1 και 3 αξιολογήθηκαν αναλυτικά.

Επιλογή πολιτικής 1 – Διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης (βασικό σενάριο): ο κανονισμός παραμένει αμετάβλητος.

Επιλογή πολιτικής 2 – Απλούστευση της νομοθεσίας με την κατάργηση του κανονισμού: η έναρξη της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1215/2012 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιατύπωση του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι») στις 10 Ιανουαρίου 2015 θα επιφέρει τη γενική κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης εκτελεστότητας (*exequatur*) στην ΕΕ. Εντούτοις, η προστιθέμενη αξία του κανονισμού ΕΔΜΔ είναι ότι παρέχει μια προβλέψιμη, ομοιόμορφη, ταχεία και απλή διαδικασία, η οποία συνιστά οικονομικά αποδοτική εναλλακτική επιλογή προς τις εθνικές διαδικασίες. Για τους λόγους αυτούς, **η επιλογή αυτή απορρίφθηκε.**

Επιλογή πολιτικής 3 – Αναθεώρηση του κανονισμού: τρία κύρια στοιχεία επιδέχονται αναθεώρηση και για το καθένα από αυτά εξετάστηκαν διάφορες επιμέρους επιλογές.

Πρώτον, το πρόβλημα των **δυσανάλογα υψηλών εξόδων για τις διασυνοριακές αξιώσεις αξίας άνω των 2.000 ευρώ** θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με την αύξηση του ορίου στα 1) 5.000 ευρώ, 2) στα 10.000 ευρώ ή 3) σε ποσό άνω των 10.000 ευρώ.

Δεύτερον, **ο στενός ορισμός του όρου «διασυνοριακές υποθέσεις»** θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του, ώστε να καλύπτει όλες τις υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα.

Τρίτον, **οι ανεπάρκειες της υφιστάμενης διαδικασίας** θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν με μια σειρά βελτιώσεων όσον αφορά:

την προτεραιότητα που δίνεται στην ταχυδρομική επίδοση εγγράφων, είτε 1) θέτοντας την ηλεκτρονική και την ταχυδρομική επίδοση σε ίση μοίρα, όταν εφαρμόζεται η ηλεκτρονική επίδοση στα κράτη μέλη, είτε 2) υποχρεώνοντας όλα τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή την ηλεκτρονική επίδοση εγγράφων·

την ανάγκη μετακίνησης λόγω της ανεπαρκούς χρήσης μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως για τις προφορικές ακροάσεις και τη διεξαγωγή αποδείξεων, διασφαλίζοντας τη διεξαγωγή όλων των προφορικών ακροάσεων με μέσα επικοινωνίας εξ αποστάσεως, με εξαίρεση τον διάδικο που ζητεί να παρευρεθεί στο δικαστήριο·

τα δυσανάλογα υψηλά δικαστικά τέλη, είτε 1) με την επιβολή ανώτατου ορίου στα δικαστικά τέλη σε ποσοστό 5% της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, με πιθανό ελάχιστο όριο που δεν υπερβαίνει τα 45 ευρώ, είτε 2) με την επιβολή ανώτατου ορίου στα δικαστικά τέλη σε

ποσοστό 10% της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, με πιθανό ελάχιστο όριο που δεν υπερβαίνει τα 35 ευρώ·

τα πρακτικά εμπόδια όσον αφορά την πληρωμή των δικαστικών τελών, 1) εξασφαλίζοντας την υποχρεωτική αποδοχή τουλάχιστον τραπεζικών εμβασμάτων, ή 2) εξασφαλίζοντας την υποχρεωτική αποδοχή τουλάχιστον τραπεζικών εμβασμάτων και συστημάτων ηλεκτρονικής πληρωμής με πιστωτικές/χρεωστικές κάρτες·

τις περιττές δαπάνες μετάφρασης κατά το στάδιο της εκτέλεσης, καταργώντας την υποχρεωτική μετάφραση του εντύπου Δ, εκτός από το τμήμα 4.3 του τυποποιημένου εντύπου Δ (το ουσιώδες μέρος της απόφασης)·

τις δαπάνες που σχετίζονται με την έλλειψη διαφάνειας όσον αφορά τα έξοδα μιας δικαστικής διαδικασίας, τον τρόπο πληρωμής των δικαστικών τελών και τη διαθεσιμότητα βοήθειας σχετικά με την ΕΔΜΔ, εισάγοντας την υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες στην Επιτροπή.

Η επιλογή πολιτικής 4 – η εναρμόνιση των εθνικών διαδικασιών μικροδιαφορών μέσω οδηγίας: η επιλογή αυτή συνίσταται στη δημιουργία ενιαίας διαδικασίας για μικροδιαφορές αξίας χαμηλότερης από ένα συγκεκριμένο όριο που θα εναρμόνιζε τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται αδιακρίτως στις διασυνοριακές και τις εσωτερικές υποθέσεις. Ωστόσο, η εναρμόνιση του δικονομικού δικαίου των κρατών μελών είναι πιθανό να αμφισβητηθεί έντονα. Για τους λόγους αυτούς, **η επιλογή αυτή επίσης απορρίφθηκε.**

5. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Μέχρι στιγμής, έχει γίνει μόνο περιορισμένη χρήση της ΕΔΜΔ, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν στον ορισμό του προβλήματος. Ωστόσο, τα πιθανά οφέλη από την ευρύτερη χρήση της απλουστευμένης διαδικασίας είναι σημαντικά. Για να αποδειχθεί το μέγεθος των οφελών που απέφερε η υλοποίηση της επιλογής πολιτικής 3, τεκμαίρεται ότι στα κράτη μέλη που διαθέτουν εθνική απλουστευμένη διαδικασία, θα επιδιωκόταν η ικανοποίηση του 50% των αξιώσεων για ποσά έως 10.000 ευρώ με τη χρήση της ΕΔΜΔ. Στα άλλα κράτη μέλη, τεκμαίρεται ότι όλες αυτές οι διαφορές θα υπαχθούν στην ΕΔΜΔ, λόγω της σημαντικής διαφοράς ως προς το κόστος διεκδίκησης της ικανοποίησης αξίωσης βάσει της ΕΔΜΔ και βάσει μιας συνήθους διαδικασίας. Η συνδυασμένη εξοικονόμηση χρόνου και χρημάτων που θα απέφεραν τα επιμέρους στοιχεία της προτιμώμενης επιλογής αντιπροσωπεύουν δυνητική μείωση του κόστους περίπου κατά 325-418 εκατ. ευρώ.

Κριτήρια εκτίμησης	Αξιολόγηση της διατήρησης του Status Quo	Αξιολόγηση της προτιμώμενης επιλογής	Εξήγηση
Αποτελεσματικότητα των επιλογών πολιτικής για την επίτευξη των στόχων	0	2	Παροχή καλύτερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη: η αναθεώρηση εκτιμάται ότι θα αποφέρει σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτήσεων στο πλαίσιο της ΕΔΜΔ. Με την αύξηση του ορίου στα 10.000 ευρώ, εκτιμάται ότι στη διαδικασία αυτή θα υπαχθούν έως 217.500 νέες υποθέσεις. Δεύτερον, οι δικονομικές βελτιώσεις της διαδικασίας για διαφορές αξίας έως 2.000 ευρώ είναι επίσης πιθανό να επιφέρει επιπλέον αύξηση των

			αιτήσεων για την ΕΔΜΔ, που εκτιμάται ότι μακροπρόθεσμα θα ανέλθουν σε 414.060 δυνητικές υποθέσεις (από 3.500 το 2012). Απλούστευση της δικαστικής διαδικασίας: η ΕΔΜΔ θα απλουστευθεί περαιτέρω με τη χρήση τεχνολογίας που καθιστά τη γεωγραφική απόσταση σχεδόν άνευ αντικειμένου. Η μείωση του κόστους και της διάρκειας της εκδίκασης: η χρήση σύγχρονης τεχνολογίας θα αποφέρει επίσης μείωση του κόστους και της διάρκειας της διαδικασίας. Βελτίωση της διαφάνειας της διαδικασίας: τα κράτη μέλη θα κληθούν να υποβάλουν στην Επιτροπή συμπληρωματικά στοιχεία. Η Επιτροπή θα δημοσιοποιήσει αυτές τις πληροφορίες στο Διαδίκτυο (στη δικτυακή πύλη e-Justice).
Κόστος εφαρμογής	0	1	Το κόστος εφαρμογής κυμαίνεται μεταξύ 500 και 10.000 ευρώ για τα μέσα διεξαγωγής ακροάσεων εξ αποστάσεως. Το κόστος από την καθιέρωση τρόπων ηλεκτρονικής πληρωμής με πιστωτική κάρτα μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τη διοικητική οργάνωση των δικαστικών συστημάτων σε κάθε κράτος μέλος. Εκτιμάται ότι απαιτείται πάγιο κόστος ύψους 14.400 ευρώ.
Κοινωνικός αντίκτυπος	0	1	Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού εκτιμάται ότι θα έχουν θετικό αντίκτυπο, ιδίως για τα άτομα που βρίσκονται σε οικονομικά δυσχερή θέση, εφόσον η ύπαρξη δυσανάλογα υψηλού κόστους επηρεάζει ιδίως αυτή την κοινωνική ομάδα.
Ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις	0	2	Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού θα βελτιώσουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, αυξάνοντας την εμπιστοσύνη στις διασυνοριακές συναλλαγές και, κατά συνέπεια, βελτιώνοντας τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
Σκοπιμότητα	0	3	Εφόσον η ΕΔΜΔ εφαρμόζεται απευθείας στα κράτη μέλη, τα περισσότερα από αυτά δεν έχουν θεσπίσει συμπληρωματική εθνική νομοθεσία και, συνεπώς, δεν θα αναγκαστούν να προσαρμόσουν την εθνική νομοθεσία λόγω της αναθεώρησης του κανονισμού.
Θεμελιώδη δικαιώματα	0	1	Οι διαδικαστικές εγγυήσεις αποκτούν μεγαλύτερη σημασία όσο αυξάνεται η αξία του αντικειμένου της διαφοράς. Για τον λόγο αυτό, η επιλογή πολιτικής 3 συμπληρώνει τη θέσπιση υψηλότερου ορίου με περιορισμό της διακριτικής ευχέρειας των δικαστών να αρνούνται τη διεξαγωγή προφορικής ακρόασης με τη βοήθεια των ΤΠΕ στο πλαίσιο της ΕΔΜΔ και συμπληρώνει τη χρήση μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως με τη δυνατότητα των πολιτών να χρησιμοποιούν παραδοσιακά μέσα επικοινωνίας.

6. ΠΡΟΤΙΜΩΜΕΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

Με βάση την εκτίμηση των επιπτώσεων, η **προτιμώμενη επιλογή** είναι η επιλογή πολιτικής 3 με τους ακόλουθους συνδυασμούς επιμέρους επιλογών:

Αύξηση του ορίου σε 10.000 ευρώ: καθιστώντας την απλουστευμένη διαδικασία διαθέσιμη και για διαφορές η αξία των οποίων εκτιμάται μεταξύ 2.000 και 10.000 ευρώ, θα μειωθεί το κόστος της επίλυσης διαφορών γι' αυτές τις διασυνοριακές υποθέσεις. **Επέκταση του πεδίου εδαφικής εφαρμογής του κανονισμού, ώστε να καλύπτει όλες τις υποθέσεις** που δεν έχουν αμιγώς εσωτερικό χαρακτήρα. Εξασφάλιση της ισότιμης χρήσης της ηλεκτρονικής επίδοσης εγγράφων και της ταχυδρομικής επίδοσης· με τον τρόπο αυτό, θα μειωθεί το συνολικό κόστος της διαβίβασης εγγράφων.

Θέσπιση υποχρέωσης, όταν οι ακροάσεις είναι αναγκαίες, για τη διεξαγωγή ακροάσεων εξ αποστάσεως, όπως με εικονοδιάσκεψη ή τηλεδιάσκεψη: στα πλεονεκτήματα περιλαμβάνεται η μείωση του χρόνου και του κόστους μεταφοράς για τις ΜΜΕ και τους καταναλωτές.

Περιορισμός των δικαστικών τελών στο 10% της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα καθορισμού ελάχιστου πάγιου τέλους που δεν υπερβαίνει τα 35 ευρώ: ο καθορισμός ανώτατου τέλους για τις διασυνοριακές διαδικασίες μικροδιαφορών θα μειώσει το κόστος στα κράτη μέλη όπου τα δικαστικά τέλη είναι δυσανάλογα υψηλά σε σχέση με την αξία των εν λόγω διαφορών.

Εξασφάλιση της υποχρεωτικής αποδοχής των τραπεζικών εμβασμάτων και της πληρωμής των τελών με πιστωτικές/χρεωστικές κάρτες: είναι πιθανό να αυξηθεί η συνολική αποτελεσματικότητα του δικαστικού συστήματος, εφόσον θα περιοριστούν τα έξοδα και ο χρόνος των διαδικιών και οι δημόσιες αρχές ενδέχεται να επιβαρυνθούν μόνο με μικρά έξοδα εφαρμογής.

Άρση της υποχρέωσης για μετάφραση του εντύπου Δ, με εξαίρεση το τμήμα 4.3 (ουσιώδες μέρος της απόφασης): η λύση αυτή θα μειώσει τα έξοδα εκτέλεσης.

Θέσπιση υποχρέωσης των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με τα δικαστικά έξοδα και τις μεθόδους πληρωμής των δικαστικών τελών: η τροποποίηση αυτή θα βελτιώσει τη διαφάνεια.

Θέσπιση υποχρέωσης των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με το κατά πόσο μπορούν οι διάδικοι να λάβουν πρακτική βοήθεια για τη συμπλήρωση των εντύπων: η τροποποίηση αυτή θα βελτιώσει τη διαφάνεια.

7. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Για την παρακολούθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής του τροποποιημένου κανονισμού, η Επιτροπή θα πραγματοποιεί τακτική αξιολόγηση και θα υποβάλλει εκθέσεις. Για την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών, η Επιτροπή θα συντάσσει τακτικές εκθέσεις αξιολόγησης της εφαρμογής του κανονισμού, με βάση διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη, τα ενδιαφερόμενα μέρη και εξωτερικούς εμπειρογνώμονες. Θα πραγματοποιούνται επίσης

τακτικές συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων για να συζητούνται προβλήματα εφαρμογής και για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.